

Full diocesà

5 d'abril del 2026

p5 – Jornada diocesana: una catequesi en clau evangelitzadora

p7 – Augmenta el nombre de seminaristes a nivell estatal

Caramelles de Castellfolit del Boix i Maians

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor

La Pasqua no és solament una festa d'un dia, sinó el començament d'un temps nou que l'Església celebra durant cinquanta dies, la Cinqüentena Pasqual. Aquests dies es viuen com un sol i gran diumenge, perquè celebrem el centre de la nostra fe: Jesucrist ha ressuscitat. La seva victòria sobre la mort és la millor notícia que podem rebre, la notícia que dona sentit a la nostra esperança i a la nostra vida cristiana.

Els evangelis ens mostren com els primers deixebles van passar de la por i la tristesa a l'alegria i al coratge després de trobar-se amb el Ressuscitat. També nosaltres, com els deixebles d'Emaús, som cridats a reconèixer Jesús viu en la Paraula, en l'Eucaristia i en la comunitat cristiana. La Pasqua no és tan sols un record, és una presència: Crist viu i camina amb nosaltres. Durant el temps pasqual, la litúrgia ens fa llegir els Fets dels

Apòstols, on contemplem com la primera comunitat cristiana va néixer de la Pasqua i va créixer guiada per l'Esperit Sant. Aquella comunitat, amb dificultats però plena de fe, és model també per a nosaltres avui, cridats a donar testimoni amb la nostra vida que Crist és viu.

La Pasqua té també un fort caràcter baptismal. Pel baptisme vam ser units a la mort i resurrecció de Crist i vam començar una vida nova. Per això aquest temps és una invitació a renovar la nostra fe, a viure amb alegria i a caminar amb esperança. Que aquests cinquanta dies pasquals ens ajudin a viure amb cor renovat, amb fe més profunda i amb l'alegria dels qui saben que la mort no té l'última paraula, perquè Crist ha ressuscitat i viu per sempre. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor: alegrem-nos i celebrem-lo.

«Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués»

Diumenge de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»
(10,34a.37-43)

Salm responsorial

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.
[117]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.
(3,1-4)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no

sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.
(20,1-9)

«Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts»

«Celebrem Pasqua cada dia»

Andrey Castrillón, prev.

Encara era fosc quan Maria Magdalena es va posar en camí cap al sepulcre. El dol l'envoltava, però en el seu cor cremava una espurna tossuda d'amor fidel. Un amor que no espera el dia, sinó que s'aixeca, camina i cerca. En aquell gest s'entreveu la iniciativa divina que s'obre pas enmig de la confusió i el silenci, convidant-nos a sortir de les nostres tenebres cap a l'encontre amb Crist Ressuscitat. Al sepulcre hi ha una novetat desconcertant i alhora serena: la pedra moguda, el cos absent, les benes aplanades i el sudari plegat a part. Tot allò que parlava de mort esdevé símbol de victòria: Jesús és viu. El deixeble estimat —aquell del qual no coneixem el nom perquè cada un de nosaltres és cridat a reconèixer-s'hi— contempla l'escena i creu. No li cal veure el Ressuscitat: aquells senyals li són prou per a obrir-se a la fe de la resurrecció.

Els qui van al sepulcre, però, «encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». La fe pasqual comença amb el signe tangible de la tomba buida, però madura quan l'Esperit la il·lumina amb la Paraula: la resurrecció és el sí definitiu de Déu a la seva aliança.

Hem de viure la Pasqua en el dia a dia. En les nostres foscos —dolors, relacions ferides, rutines buides— Déu hi deixa petjades de vida nova que, com les benes endreçades, parlen d'una presència que transforma el cor a poc a poc. Contemplar aquests senyals amb ulls de fe i deixar que l'Escriptura ens il·lumini és aprendre a creure que el Crist ressuscitat és font de vida i de victòria sobre la por, la tristesa i la mort. Som cridats a caminar a la llum de Déu des de la joia profunda que Crist és viu i que cada dia és una oportunitat per a ressuscitar amb ell.

La imatge

Pere i Joan anaren corrent al sepulcre buit. Joan hi arribà primer, i sorprèn la seva pressa i la facilitat amb què intueix el misteri que s'hi amaga. L'amor del deixeble estimat el fa córrer i l'ajuda a llegir els «signes» que confirmen allò que Jesús ja havia anunciat. Veí i cregué que el seu amor havia vençut la mort i que era viu amb Déu per sempre, tal com ja anunciaven les Escriptures.

Sant Pere i sant Joan corren cap al sepulcre (1886-94). James Tissot

Agenda

Lit. hores: Octava

6 dilluns

La Mare de Déu de l'Alegria
—Santa Gal·la
Ac 2,14.22b-33 / Salm 15 /
Mt 28,8-15

7 dimarts

—Sant Joan Baptista de la Salle, fund.
El Sant Crist d'Igualada
Ac 2,36-41 / Salm 32 / Jo 20,11-18

8 dimecres

—Sant Dionís de Corint
Ac 3,1-10 / Salm 104 / Lc 24,13-35

9 dijous

—Santa Maria de Cleofàs
Ac 3,11-26 / Salm 8 / Lc 24,35-48

10 divendres

—Sant Ezequiel, profeta
—Sant Dimes, el bon lladre
Ac 4,1-12 / Salm 117 / Jo 21,1-14

11 dissabte

—Sant Estanislau, bisbe
Ac 4,13-21 / Salm 117 / Mc 16,9-15

12 diumenge II de Pasqua / Cicle A

Diumenge de la Divina Misericòrdia
El Sant Crist de Tàrraga
—Sant Juli I, papa
Ac 2,42-47 / Salm 117 / 1Pe 1,3-9 /
Jo 20,19-31

Setmana *Laudato si'*: de l'esperança a l'acció

Delegació Episcopal de Pastoral per a la Cura de la Creació

24 maig	Aniversari <i>Laudato si'</i>	Publicació
19-26 maig	Setmana <i>Laudato si'</i>	Sensibilització global
1 setembre	Jornada mundial oració per a la Cura de la Creació	Inici del Temps de la Creació
1 setembre-4 octubre	Temps de la Creació	Pregàries i accions LS

El propassat mes de desembre, el nostre bisbe, Romà Casanova i Casanova, va crear la Delegació Episcopal de Pastoral per a la Cura de la Creació. Aquesta nova delegació respon a la necessitat d'impulsar accions que ajudin les comunitats de la nostra diòcesi a contemplar, custodiar i celebrar la creació com a do de Déu, integrant-la en la catequesi, en la litúrgia i en l'acció caritativa i social.

Aquesta delegació, basada en el missatge de l'encíclica *Laudato si'* del papa Francesc, té com a idea principal la conversió ecològica integral, és a dir, un canvi profund en la manera de pensar, viure i relacionar-se amb el món, que integra tant la dimensió ecològica com l'espiritual, social i humana, i sempre adreçada tant a creients com a no creients. Se'ns demana passar d'una actitud de dominadors de la natura a una actitud d'administradors, tenint cura, respecte i responsabilitat envers la creació.

La funció d'aquesta delegació és ajudar a promoure i coordinar la pastoral per a la cura de la creació en tota la diòcesi. Això implica, bàsicament:

- Promoure l'espiritualitat de lloança a Déu per tota la creació en la litúrgia, la predicació i la catequesi, de manera que ens porti a una conversió ecològica integral.
- Fomentar la formació dels sacerdots, vida consagrada i fidels laics en la cura de la creació.
- Donar suport a les parròquies, escoles i altres entitats diocesanes per tal d'iniciar projectes relacionats amb els eixos de l'encíclica *Laudato si'*.
- Coordinar-se amb altres àmbits pastorals, com la delegació de Càritas, delegacions de Litúrgia i Catequesi, sobre aquelles accions que tinguin l'ecologia integral com a concepte clau.
- Relacionar-se i col·laborar amb altres instàncies eclesi-

als per tal d'afavorir la coordinació d'iniciatives comunes. Guiat pels ensenyaments del papa Francesc i pel magisteri de l'Església catòlica, el Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral va crear la Plataforma d'Acció *Laudato si'* (LSAP), la qual capacita l'Església universal oferint recursos per a treballar en cada església particular, com és el cas de la nostra església de Vic.

Cal destacar que en el desenvolupament de les accions que dugui a terme la delegació es tindran en compte unes dates concretes, en les quals les accions *Laudato si'* tenen lloc arreu del món simultàniament i prenen una especial rellevància.

Des de la delegació ens volem sumar a aquests períodes, encetant les primeres accions de presentació i formació al voltant de la Setmana *Laudato si'*; per això volem arribar a cada arxiprestat de la nostra diòcesi, escoles religioses i delegacions més afins per tal d'iniciar aquest projecte junts.

Aquest camí que ara comencem des de la delegació vol ser una invitació oberta a tota la diòcesi, un espai de formació, reflexió i compromís compartit. La cura de la casa comuna no és solament una tasca ecològica, sinó també una experiència espiritual i comunitària. Confiem que, amb la participació activa dels arxiprestats, les escoles i les diferents delegacions diocesanes, puguem avançar junts en la proposta d'ecologia integral. Tal com ens recorda el papa Francesc a *Laudato si'*, tot està connectat. Per això esperem que moltes comunitats s'hi puguin implicar i que, pas a pas, anem creixent en una autèntica conversió ecològica que transformi la nostra manera de viure, de consumir i de relacionar-nos amb la creació.

Cuidar la creació és també cuidar la vida i el futur de la humanitat.

Contacte: delegacio-ecologia@bisbatvic.org

Una catequesi en clau evangelitzadora

El dissabte 14 de març va tenir lloc al Seminari de Vic la XXVI Jornada Diocesana de Catequesi, amb el lema «Una catequesi en clau evangelitzadora». El ponent principal fou Mn. Bruno Bérchez, delegat d'Evangelització de Barcelona, acompanyat per dues catequistes de la seva parròquia, la Núria i la Carme. La jornada es va dividir en dues parts: al matí, la ponència principal, i a la tarda, la presentació de l'experiència concreta de catequesi a la seva parròquia.

Després de l'acolliment i el res de tèrcia, els prop de noranta catequistes participants van iniciar la jornada. Es recordà que la catequesi actual experimenta un canvi de paradigma i que ha d'incloure el primer anunci, entès no com el primer en el temps sinó com el més important. Primer anunci i catequesi són moments diferents però complementaris.

Mn. Bérchez va compartir la seva experiència pastoral en una parròquia amb una comunitat envellida, on van encetar un procés de renovació posant l'accent en cinc elements fonamentals: la pregària, la invitació lliure, l'acolliment personal, l'anunci del kerigma i l'acompanyament. Va insistir que la catequesi ha de ser acollidora, experiencial, querigmàtica i centrada en l'acompanyament, dins una parròquia evangelitzadora amb dimensions litúrgiques, discipulars, fraternals, de servei i missioneres.

A la tarda es van presentar diverses experiències i iniciatives: la nova Delegació de Discapacitats, l'organització de la catequesi a les parròquies del barri de Gràcia de Barcelona, amb participació activa de les famílies i itineraris per a in-

fants i joves, i també iniciatives evangelitzadores com els recessos d'Emmaús, Efatà i els sopars Alpha. Finalment, es presentà la realitat del catecumenat d'adults a la diòcesi, amb 38 catecúmens actualment.

La jornada va acabar amb el res de vespres, presidit pel bisbe Romà, agraint la tasca de la delegació i la participació dels catequistes.

Manlleu: centenari de Joan Rifà i Benet

En el marc del 75è aniversari de la consagració de l'església de Nostra Senyora de Gràcia de Manlleu, el diumenge 12 d'abril se celebrarà el centenari del naixement de l'artista Joan Rifà i Benet (1926-2026), autor de les pintures murals del temple.

La jornada començarà a les 11 h amb la missa «Les pintures vivents». A les 12 h tindrà lloc l'acte «Pinzellades», amb intervencions sobre la vida i l'obra de l'artista, una mirada artística actual, una peça musical per a veus, orgue i saxo, i una pintura en directe dedicada al pintor.

Nomenaments signats pel nostre bisbe

—Mn. Xavier Bisbal Talló, vicedirector de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic.

—Sra. Pilar Pous Altafaja, representant del bisbat de Vic en el Patronat de la «Fundació Privada Escola Casals-Gràcia» de Manlleu.

El Sant Pare ens visita

9 i 10 de juny

Preparatiu per a la visita papal a Catalunya

Redacció

La visita del papa Lleó XIV el pròxim mes de juny ja està en marxa i diverses institucions treballen des de fa setmanes en la preparació dels diferents actes que marcaran aquest esdeveniment històric.

L'himne de la visita

Un dels primers actes preparatoris ha estat la gravació de l'himne oficial de la visita papal a la basílica de la Sagrada Família. Un centenar de veus es van reunir a la nau central del temple per assajar i enregistrar aquesta peça musical que formarà part del vídeo oficial que acompanyarà la visita del Sant Pare.

La iniciativa forma part d'un projecte coral més ampli en el qual participen diferents cors i artistes de diverses ciutats com Madrid, Barcelona, Gran Canària i Tenerife, amb la voluntat d'unir veus i realitats diverses a través de la música.

Una gran organització per a preparar la visita

La visita papal requereix una gran organització. El cardenal Joan Josep Omella ha nomenat una comissió organitzadora formada per més de vint-i-cinc persones que coordinen tots els aspectes de la visita. El bisbe auxiliar David Abadías com a bisbe delegat; el jesuïta Enric Puig com a coordinador diocesà de la visita, i el president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, Esteve Camps, com a coordinador adjunt de la visita. S'han creat diversos equips de treball, especialment l'equip de litúrgia, que prepara les celebracions religioses, i l'equip pastoral, que treballa la participació dels fidels i els actes pastorals que es faran durant la visita. També hi ha equips encarregats de la logística, la comunicació, l'economia, el protocol, els allotjaments i els desplaçaments.

Salvador Illa presideix un comitè institucional

El Govern ha acordat la creació del Comitè Institucional i del Comitè Executiu per a l'organització de la visita del papa Lleó XIV a Catalunya, amb l'objectiu de coordinar la preparació dels actes previstos durant la visita apostòlica del juny del 2026. L'acord preveu la creació de dos òrgans temporals de coordinació. El Comitè Institucional, presidit pel president de la Generalitat, farà el seguiment global de l'organització de la visita i coordinarà les actuacions entre les institucions implicades. El Comitè Executiu assumirà la planificació i gestió operativa de les actuacions relacionades amb la visita. Aquests òrgans comptaran amb la participació de representants del Govern de la Generalitat, de l'Ajuntament de Barcelona, de l'Administració General de l'Estat i de l'Arquebisbat de Barcelona, amb l'objectiu de garantir la màxima coordinació institucional en la preparació de l'esdeveniment.

Crida al voluntariat

Es fa una crida a les persones a oferir-se com a voluntàries en els treballs de preparació i en altres tasques de suport durant els actes. També s'hi podrà participar oferint allotjament a la gent que vingui de fora o proporcionant transport, serveis, material o coneixements professionals.

Per la seva banda, les empreses i fundacions tenen la possibilitat de col·laborar-hi amb patrocinis, serveis o facilitant infraestructures, logística, comunicació o tecnologies o suport professional que ajudin a fer possible l'organització. Les necessitats de l'organització són molt variades i l'esdeveniment no rep finançament de l'Estat.

(Més informació a: https://conelpapa.es/visita_papa_leon)

Nota doctrinal sobre les emocions en l'acte de fe

CEE

La Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe de la Conferència Episcopal Espanyola ha publicat la nota doctrinal *Cor ad cor loquitur* (El cor parla al cor), un document que reflexiona sobre el paper de les emocions i els sentiments en l'experiència cristiana i en l'acte de fe.

El text recorda que la fe cristiana implica tota la persona —intel·ligència, voluntat i afectivitat— i que, per tant, les emocions formen part de la vida espiritual i de la relació amb Déu. Tanmateix, els bisbes adverteixen del perill de reduir la fe a una experiència merament emocional o a la recerca de sentiments intensos, el que anomenen «emotivisme». La fe, assenyalen, ha d'estar arrelada en la veritat de l'Evangeli, en la formació, en la vida eclesial, en la celebració dels sagraments i en el compromís caritatiu.

El document valora positivament les noves iniciatives d'evangelització i de primer anunci que han sorgit en els darrers anys i que han ajudat moltes persones, especialment joves, a redescobrir la fe. No obstant això, insisteix en la necessitat d'acompanyar aquestes experiències amb processos de formació, discerniment i integració en la vida de la comunitat cristiana.

La nota ofereix diversos criteris pastorals per al discerniment, destacant la dimensió personal, eclesial, formativa, celebrativa i caritativa de la fe. Finalment, els bisbes conviden a viure la fe en la seva totalitat, integrant raó, voluntat i sentiments, i a entendre la vida cristiana com un trobament amb Crist «de cor a cor».

Augment del nombre de seminaristes

La Subcomissió Episcopal per als Seminaris ha fet públiques les dades actualitzades de seminaristes a Espanya, que mostren un lleuger augment respecte del curs anterior. Actualment, 1.066 joves es preparen per al sacerdoci a les diòcesis espanyoles, 30 més que el curs passat, quan se'n van comptabilitzar 1.036.

Es valora aquesta dada com un signe d'esperança. En una societat sovint marcada pel soroll i la dispersió, aquests joves han escoltat la crida del Senyor i han decidit seguir-lo en el sacerdoci ministerial per tal d'anunciar l'Evangeli de Jesucrist al servei de les comunitats cristianes.

Durant aquest curs, 201 joves han començat la seva formació als seminaris espanyols, mentre que el curs anterior en van ser 239. D'altra banda, el nombre d'abandonaments s'ha reduït lleugerament, passant de 86 a 82.

Aquestes dades mostren l'estabilitat del nombre de seminaristes i apunten a una moderada tendència positiva en les vocacions sacerdotals.

La joia i la pau pasquals

Romà Casanova, bisbe de Vic

És significatiu que la salutació de Jesús ressuscitat en les aparicions a les dones i als deixebles siguin la paraula grega *kháirete* (Mt 28,9), que és la fórmula grega de salutació i que es tradueix per «alegreu-vos»; i *eirene* (Jn 20,20.26), que significa en la nostra llengua «pau a vosaltres». Totes dues expressions, però, ens remetent a la salutació hebrea *shalom*, amb la qual Jesús certament devia saludar. Ara bé, l'expressió hebrea inclou tant la mateixa pau com la joia i tots els béns que l'home desitja i que provenen de la mà amorosa i provident de Déu.

La resurrecció de Jesucrist porta al món la vida nova que venç la mort

Amb la resurrecció de Jesucrist irromp en la història la gran novetat: la vida ha vençut la mort. Aquell que ha estat crucificat i ha mort en la creu ha retornat, des del sepulcre, a la vida; però no pas a la vida que aboca irremediament a la mort, sinó a la vida gloriosa de Fill de Déu. La tomba no va poder retenir el qui és la Vida. El qui va dir a Marta, en el dolor de la mort del seu germà Llàtzer: *Jo soc la resurrecció i la vida* (Jn 11,25), i li va cridar: *Llàtzer, surt a fora* (11,43), és el qui entrà al sepulcre amortallat, per vèncer definitivament el poder que tenia la mort i que provenia del pecat. Amb la victòria sobre el pecat i la mort comença la vida nova que res ni ningú no podrà deturar.

Aquesta bona nova, que es proclama en el món el matí de Pasqua, quan les dones van al sepulcre del seu Mestre i el troben buit i escolten l'anunci de l'àngel, no cessa de ressonar en tots els llocs i en tots els moments de l'esdevenir humà. Com una flama viva que es passa de mà a mà, cada any, de manera nova, en la litúrgia de la

Crist surt del sepulcre. Gustave Dore (1870)

Pasqua encén el cor dels qui creuen en Crist i celebren els misteris cristians, fent néixer la joia i la pau del ressuscitat en el seu interior.

Enmig d'un món que cerca la pau i que, al mateix temps, experimenta amb tristesa com és de fràgil la convivència humana, en veure que els conflictes entre les nacions i la polarització social s'intensifiquen, el missatge pasqual del Ressuscitat ha de ressonar amb més força. Necessitem que els dons de la joia i la pau arribin, més i més, al cor dels qui creiem en la vida nova que Crist ens ha donat amb la seva mort i resurrecció. Hem de ser, amb el testimoniatge i amb la paraula oportuna i sincera, els heralds de Crist viu en nosaltres. En ell hi ha la font de la vida nova que fa possible la joia i la pau veritables.

